

ต่อ จากฉบับที่แล้ว

รายงานสุขภาพ จากหมอโรบบอท

หลัก การเข้ามาเก็บข้อมูล นักวินิจฉัยจะประมวลหาสาเหตุของปัญหาและวิเคราะห์สรุปสาระของปัญหาหลักและจัดลำดับความสำคัญของปัญหาที่ต้องได้รับการปรับปรุงแก้ไข

ข้างล่างนี้เป็นประเด็นปัญหาของกิจการด้านต่างๆ ที่พบบ่อยจากการวินิจฉัย...**กิจการของคุณประสบปัญหาใดบ้าง?**

Material

- มีผู้เชี่ยวชาญติดิบน้อยราย
- อำนาจการต่อรองต่ำ
- วัตถุดิบไม่มีคุณภาพ / คุณภาพไม่แน่นอน
- ต้นทุนการสั่งซื้อสูง
- การจัดเก็บไม่มีประสิทธิภาพ (ค่าขนถ่าย ค่าเก็บรักษา ค่าดอกเบี้ย ค่าจัดการ)

Man

- ขาดคนที่มีความรู้ ความสามารถ ความชำนาญ
- ขาดแนวทางและการให้ความสำคัญต่อการพัฒนาบุคลากร ไม่สามารถรักษาคงไว้ได้
- พนักงานทำงานไม่เต็มประสิทธิภาพ
- การทำงานของพนักงานเป็นแบบตัวใครตัวมัน
- ขาดผู้สืบทอด
- ความขัดแย้งในองค์กร
- ขาดการสื่อสารที่เหมาะสม
- ไม่เข้าใจกฎหมายแรงงาน

Machine

- ไม่มี Know How เป็นของตนเอง → ต้นทุนเทคโนโลยีสูง
- เครื่องจักรเก่า ล้าสมัย → ต้นทุนการซ่อมบำรุง
- ขาดการบำรุงรักษาเครื่องจักร → ต้นทุนคุณภาพ? ต้นทุนความปลอดภัย
- เครื่องจักรทำงานไม่เต็มประสิทธิภาพ ใช้เวลาปรับตั้งนาน → ต้นทุนการผลิตต่อหน่วย

Method

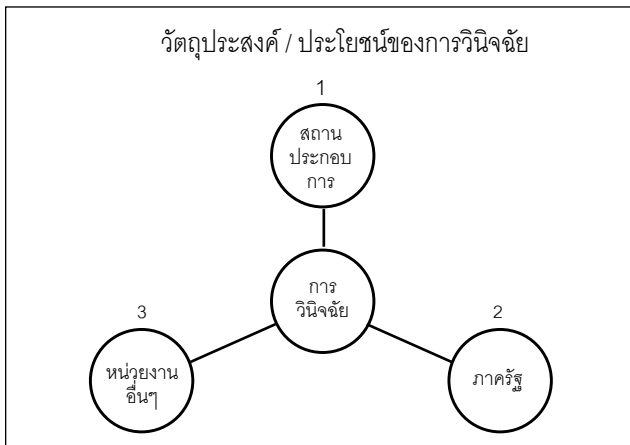
- ขาดมาตรฐานในการทำงาน
- ทำงานไม่เป็นระบบ
- วิธีการทำงานซ้ำซ้อน
- การวางแผนมีปัญหา
- การติดตามสถานะและการควบคุมไม่มีประสิทธิภาพ
- ไม่มีการจัดการแก้ปัญหาของเสีย
- วิธีการเก็บข้อมูลเพื่อการตัดสินใจไม่เป็นระบบ
- ขาดระบบบัญชี ไม่สามารถทราบสถานะที่แท้จริง

Market

- ❑ ยอดขายลด
- ❑ กำไรลด
- ❑ ขาดการแบ่งกลุ่มลูกค้า
- ❑ สินค้าหรือบริการไม่สามารถแข่งขันในตลาดได้
- ❑ ขาดกลยุทธ์ทางการตลาดที่เหมาะสม
- ❑ ไม่ทราบสถานะที่แท้จริงของตนเอง (กฎหมาย คู่แข่ง เศรษฐกิจ การเมือง ราคาน้ำมัน ฯลฯ)

ผลตรวจสุขภาพกิจการจากนักวินิจฉัย อาจทำให้คุณพบว่าการกิจการของคุณประสบปัญหามากมายที่ไม่เคยคาดมาก่อน หรืออาจได้เห็นรอยร้าวในหลายจุดที่ไม่เคยมองเห็น ได้พบข้อผิดพลาดที่ไม่ควรเกิดขึ้น...อย่าเพิ่งตกใจ เพราะอย่าลืมว่า "รู้ก่อน ย่อมแก้ปัญหาได้ก่อน" ค่อย ๆ ปรับปรุงแก้ไขไปตามลำดับความสำคัญของปัญหา ...เริ่มที่การบริหารจัดการก่อนเลย

ประโยชน์ของการตรวจสอบสุขภาพกิจการ

การวินิจฉัยสถานประกอบการนั้นแน่นอนว่าผู้ที่ได้รับประโยชน์ก็คือ สถานประกอบการนั้นๆ แต่ในอีกมุมหนึ่งทั้งภาครัฐและหน่วยงานอื่นๆ ก็ได้รับประโยชน์จากการนี้ด้วย

1. **สถานประกอบการ** สามารถรับทราบสถานะภาพรวมของกิจการเพื่อนำไปใช้ในการกำหนดแนวทางแก้ไขและกลยุทธ์การดำเนินงาน
2. **ภาครัฐ** นำผลการวินิจฉัยไปใช้ในการกำหนดแนวทางการให้ความช่วยเหลือสนับสนุนกิจการได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมกับแต่ละกิจการ
3. **หน่วยงานอื่นๆ** เช่น สถาบันการเงิน รับทราบสถานการณ์ดำเนินงาน ความสามารถของกิจการ เพื่อใช้เป็นส่วนหนึ่งของการพิจารณาให้สินเชื่อเงื่อนไขต่างๆ ตามศักยภาพของกิจการ หรือการสนับสนุนเพิ่มเติมในกรณีที่เป็นลูกค้าอยู่แล้ว

ต้นกำเนิด SHINDAN

Shindan เป็นแนวทางการให้คำปรึกษาแนะนำของญี่ปุ่นซึ่งประสบความสำเร็จมาแล้วและหลายประเทศในทวีปเอเชียได้เริ่มนำแนวทางการวินิจฉัยแบบซินดังไปเป็นแม่แบบโดยประยุกต์ให้เหมาะสมกับสภาพธุรกิจอุตสาหกรรม SMEs หรือสถานประกอบการซึ่งมีลักษณะเฉพาะของแต่ละประเทศ

หลังสงครามโลกครั้งที่ 2 สิ้นสุด ญี่ปุ่นต้องประสบกับสภาพขาดแคลนทรัพยากรและวัตถุดิบ ประกอบกับภาวะเงินเฟ้อทำให้อุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) มีปัญหาในภาคการผลิต ผลประกอบการออกมาไม่ดี เป้าหมายที่จะพัฒนาขยายการลงทุนและการผลิตสินค้าจึงไม่สามารถเติบโตได้ ดังนั้น เรื่องเร่งด่วนที่ญี่ปุ่นต้องดำเนินการก็คือการฟื้นฟูสภาพเศรษฐกิจของประเทศ

นอกเหนือจากการสนับสนุนและส่งเสริมการให้ความรู้และแนวทางการจัดการธุรกิจของ SMEs แล้ว ญี่ปุ่นได้เริ่มนำระบบการวินิจฉัยสถานประกอบการ SMEs เข้ามาใช้ในปี ค.ศ.1952 โดยได้รับการสนับสนุนจากกระทรวงการต่างประเทศและอุตสาหกรรม ทำให้งานวินิจฉัยสถานประกอบการก่อนการเข้าไปให้บริการปรึกษาแนะนำมีส่วนสำคัญต่อ SMEs ในขณะนั้น

ในประเทศญี่ปุ่น นักวินิจฉัยส่วนใหญ่จะเป็นเจ้าหน้าที่ของภาครัฐ หรือสถาบันการเงิน โดยกระบวนการวินิจฉัยจะเป็นระบบที่กลั่นกรอง SMEs ที่ต้องการความช่วยเหลือจากภาครัฐ ดังนั้น SMEs ที่มาขอสินเชื่อจากภาครัฐ หรือธนาคารของรัฐจะต้องผ่านการวินิจฉัยก่อน หรือ SMEs ที่ต้องการปรึกษาในการให้คำปรึกษาแนะนำเชิงลึกจะต้องผ่านการวินิจฉัยก่อนเช่นกัน

Shindan ในไทย

สำหรับประเทศไทย ได้มีการนำแนวทางการวินิจฉัยแบบซินดังมาใช้ตั้งแต่ปี พ.ศ.2542 เป็นต้นมา ซึ่งถือเป็นประเทศแรกในแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และได้รับการยอมรับจากหน่วยงานประเทศญี่ปุ่นให้เป็นกรณีศึกษาในการริเริ่มการขยายผลระบบการวินิจฉัยฯ โดยแนะนำให้เป็นแบบอย่างแก่ประเทศที่ต้องการนำระบบนี้ไปพัฒนาด้วย

ประเทศอื่นก็มี Shindan

ระบบการวินิจฉัยสถานประกอบการ หรือ Shindan ได้แพร่หลายไปยังประเทศต่างๆ ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เป็นต้นว่ามาเลเซียที่เริ่มนำระบบนี้มาใช้ตั้งแต่ปี พ.ศ.2549 ซึ่งเป็นปีเดียวกับอินโดนีเซีย นอกจากนี้ยังมีประเทศฟิลิปปินส์ อีกด้วย

ที่มา: จากหนังสือรู้จักการวินิจฉัยสถานประกอบการ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม